

جام جهانی ۲۰۲۶؛ آخرین فریم
از یک نسل تکرارنشده
شلاق زمان
بر پیکر
اسطوره‌ها

سپهری نو
پلتفرم بانکداری دیجیتال بانک صادرات ایران

نبرد مرگ و زندگی

خروج از تیم ملی کلید خورد
دستیاران امیر
در مسیر جدایی

← ۲

جلالی: فدراسیون کاری نکند
که هواداران بی تفاوت شوند
تغییرات در مدیریت
فوتبال ضروری است

← ۷

فصل بیست و ششم با مربیان
داخلی رونمایی می‌شود
به لیگ ساخت ایران
خوش آمدید

← ۵

صعود پر حرف و حدیث آرژانتین
صدای مصری‌ها را درآورد
خشم فراعنه!

← ۶

لغو محرومیت‌ها و قرعه‌کشی‌های
دستکاری‌شده
توطئه‌های جام جهانی

← ۸

ارسلان کاظمی: طرفدار مسی هستیم
اردن را بی‌دلیل بزرگ
کرده بودند

← ۳

سرمقاله

قابل احترام؛ اما نه در حد قهرمان جهان!

مجید سلطانی
خبرنگار

حسام حسن ۱۰ دقیقه تا خوشبختی و حذف آرژانتین فاصله داشت؛ اما بی‌تردید او و همه مردم مصر از نمایش شجاعانه تیم مصری حیرت‌زده هستند. مصر در مرحله حذفی باید در برابر آرژانتین بازی می‌کرد. این فرصت و تهدید توأمان بود که هم می‌توانست بازیکنان مصر را به چشم فوتبال دنیا بیاورد تا در مارکت تابستان به تیم‌های بهتری نقل مکان کنند و هم خطر حذف در برابر یکی از قدرتمندترین تیم‌های فوتبال دنیا را در پی داشت.

یکی از بازیکنان آینده‌دار تیم ملی مصر، بی‌تردید مصطفی شوئیب، دروازه‌بان ۲۶ ساله این تیم بود که فرصت‌های فراوانی را از آرژانتین گرفت و حتی پنالتی مسی را هم مهار کرد.

مصر در برابر آرژانتین نه ترسید نه عقب کشید. گل اول راز و به دفاع محض هم نپرداخت و نتیجه این روحیه، ثبت گل دوم و سوم به آرژانتین بود که گل دوم پذیرفته نشد.

مصر آنقدر دلیر بازی کرد و آنقدر عرصه را بر حریف نامدار تنگ کرد که مسی و هم‌تیمی‌هایش در پایان بازی اشک شوق ریختند. آنها از برد مقابل برزیل یا اسپانیا و فرانسه شاد نبودند. آنها از سد بلند مصر گذشته بودند که با بازی پایاپای مقابل قهرمان دوره گذشته جام جهانی، برای خود احترام خرید. حسام حسن به جای آنکه از واژه‌ها برای توصیف خود و تیمش استفاده کند یا شرکای رسانه‌ای را به خدمت بگیرد، ترجیح داد روی برنامه‌های فنی تیمش کار کند و به نظری رسد کاملاً موفق بود چون دنیای فوتبال برای تیم او کلاه از سر برداشت. مصر نه دفاعی بازی کرد و نه تروسو. با روحیه و شکلی وارد زمین شد که کمتر کسی توقع آن را داشت. پیش‌بینی اهالی فوتبال، شکستی پیرگل برای مصر در یک بازی یکطرفه بود در حالی که مصر تا دقیقه ۷۹ بازی، با ۲ گل از آرژانتین پیش بود و دقیقه ۸۳ گل تساوی را پذیرفت. وصف حماسی در مورد هر تیمی باید از سوی اهالی فوتبال صورت بگیرد نه اعضای همان تیم. مصر شایسته احترام است چون در زمین برای خود احترام خرید. بی‌تردید استفاده از واژه‌های غلو شده در سطح «قهرمان جهان» برای این تیم اشتباه است. برای کار بزرگ مصر باید در حد کاری که انجام شد، نوشت و از بازیکنان و کادر فنی این تیم تجلیل کرد.